■ سال بیست و هفتم ■ شماره ۷۶۰۹ ■ چهارشنبه ■ ۱ اردیبهشت ۱۴۰۰

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
چاپخانه جام جم برتر برنا
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۳ | اذان مغرب ۲۰/۰۱ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۸ | اذان صبح فردا ۴/۵۳ | طلوع آفتاب فردا ۶/۲۳

سخن روز

امام صادق(ع): اگر اندازه کفایت، بی‌نیازت کند، کمترین چیز دنیا بی‌نیازت کند و اگر اندازه کفایت بی‌نیازت نکند، هرچه در دنیا هست بی‌نیازت نکند.
اصول کافی، ج ۳، ص ۲۰۹

فرهاد اصلانی: نتوانستم به خودم برسم

فیزیک مناسب در بازیگری مدرن امروزیک فاکتور مهم است و من مقداری از این قافله عقب مانده‌ام. به دلیل پرکاری‌ای که در این سال‌ها داشتم، نتوانستم به خودم برسم ولی معتقدم که فیزیک مناسب، دانش، تمرین، تحقیق و در اختیار نقش بودن به کارسنگین بازیگر کمک زیادی می‌کند تا بازیگر بتواند در نقش‌هایی که به او سپرده می‌شود درست عمل کند. من هیچ کدام از این فاکتورها را ندیده نمی‌گیرم. شاید کمی خوش‌شانسی نصیب من شده که توانسته‌ام به گفته و نظر مخاطبان در نقش‌هایی که ایفا کردم قابل قبول بوده و ارتباط خوبی با مخاطبان برقرار کنم. البته سعی کردم با کمی تأمل و دقت، نقشی که مناسب من نبوده را انتخاب نکنم.

بازیگر سینما و تلویزیون در گفت‌وگو با ایلنا از سختگیری‌هایش برای انتخاب نقش‌ها گفت.

دعای روز هشتم
ماه مبارک رمضان

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْآمِلِينَ

خدایا در این ماه مهرورزی به ایتام و خوراندن طعام و آشکار کردن سلام و همنشینی با اهل کرامت را نصیبم فرما، به عطایت ای پناهگاه آرزومندان.

نگاره
امیرعباس تبریزی

بگذارید طبیعت بماند، تا آیندگان در آن زندگی کنند

هرکسی می‌تواند خود را در آیینه سعدی ببیند

یادداشت

محمدجعفر یاحقی
عضو پیوسته شورای فرهنگستان زبان و ادب فارسی و مدیر قطب علمی فردوسی‌شناسی

سعدی زبان فارسی را به اوج کمال خود رساند؛ آن‌طور نیست که بگوییم او زبان فارسی را نجات داده، این کاری است که پیش‌تر و از سوی بزرگانی همچون فردوسی انجام شده بود. سعدی توانست آن را به میان زندگی مردم برده و به اصطلاح خودمانی کند. ویژگی خاصی که در آثار به‌جای مانده از او خودنمایی می‌کند، اشعار و متون نثری هستند که به‌رغم برخورداری از مضامین و مفاهیم غنی به زبانی همه‌فهم خلق شده‌اند، گویی که او نه‌فقط به قشر باسواد بلکه حتی به مردم کوچه و بازار هم توجه داشته است. سعدی تلاش کرد زبان فارسی را به سطوح مختلف جامعه ببرد و جالب این‌که آثار او تنها به زمانه خودش تعلق ندارند و حتی برای امروز و آیندگان هم خواندنی هستند. سعدی دست‌به‌کاری زد که هیچ شاعر دیگری نزده بود، البته حافظ هم نفوذ خاصی در بین مردم و اقشار جامعه داشته، اما بیشتر از جهت یک بعد خاص. سعدی حتی فراتر از بحث زبان فارسی، توانسته یافته‌های اخلاقی و انسان‌سازی برگرفته از فرهنگ ایران را به‌عنوان میراثی کهن به بطن جامعه ببرد. بنابراین اغراق نیست اگر بگوییم که هرکسی قادر است خود را در آیینه سعدی ببیند؛ با هر سلیقه و هر نگاهی می‌توان مطلوب خود را در آثار این نویسنده و شاعر بزرگ ایرانی یافت. آثار سعدی به حدی میان مردم رواج یافته بود که تا وقتی هنوز مکتب‌ها دایر بودند، از همان روز نخست بوستان و گلستان به کودکان آموزش داده می‌شدند؛ آنان از همان بدو امر بویژه گلستان می‌خواندند و اصلاً جزء کتاب‌های درسی مکتب‌خانه‌های قدیم بود. بعدها بخش‌هایی از گلستان به کتاب‌های درسی مدارس هم راه پیدا کرد، هرچند که این حضور به‌مرور کم‌رنگ شد. به سبب این توجه درگذشته مردم بیش از امروز با آثار سعدی زندگی می‌کردند چراکه حرف دل خود را در آن می‌یافتند.

برای سعدی در مقایسه با دیگر بزرگان ادبیات کلاسیک باید مقام خاصی قائل شد؛ نخست این‌که زبان فارسی را به بطن جامعه برد و دوم این‌که معارف، آموزه‌ها و اندیشه‌های ناب گذشتگانمان را به زبانی همه‌فهم در اختیار مردم گذاشت و آنها را ماندگار کرد. وقتی قله‌ای همچون سعدی در زبان و ادب فارسی سر برمی‌آورد طبیعی است که همه از آن بهره‌مند شده، تأثیرپذیرفته و به‌نوعی مدیون او شوند. اتفاقی که تنها به دوره سعدی یا بعد او محدود نمی‌شود و تا وقتی برخوردار از زبان و ادب فارسی هستیم ادامه دارد. از جمله مصادیقی که می‌توان به اتکای آن حضور سعدی را حتی در زندگی امروزمان دید، ضرب‌المثل‌هایی هستند که از آثارش به زبان گفتاری راه‌یافته‌اند و از این جهت بیشترین سهم را از ضرب‌المثل‌ها از آن خود ساخته است. ضرب‌المثل‌های فراوانی از زبان، آثار و اندیشه سعدی که میان مردم رواج یافته‌اند، پیر و جوان، بی‌سواد و باسواد از آنها در مکالمات روزمره خود بهره می‌گیرند. بنابراین می‌بینید که سعدی حتی بر مردم عادی هم تأثیر گذاشته، حالا بماند که همه شاعران بعد از او به تأثیر از سعدی شعر گفته‌اند و گرفتار موج سخن او شده‌اند؛ تقریباً کمتر شاعری را می‌توان یافت که گوشه چشمی به او نداشته باشد و این مسأله‌ای است که درباره کمتر شاعری رخ داده است. اما اگر مسئولان فرهنگی و همه آنهایی که در این زمینه مشغول فعالیت هستند خواهان جلب توجه نسل جدید به سعدی و آثار بزرگان ادبمان هستند می‌توانند با استفاده از رهاوردهای دنیای تکنولوژی از نوجوانان و جوانان برای مطالعه این گنجینه‌های گران بها دعوت کنند. شاید مخاطبان کم سن و سال امروزی به ذات زندگی شتاب‌زده و تغییرات گسترده‌اش حوصله خواندن دیوان‌ها و مجموعه متون کهن را نداشته باشند اما می‌توان با بهره‌گیری از قالب‌های جدید عرضه آثار هنری، همچون انیمیشن، فیلم سینمایی، سریال‌ها و حتی کتاب صوتی شکل جذابی از این متون ادبی گران‌بها را در اختیار نسل کم‌حوصله امروزی گذاشت. درست شبیه همان کاری که استاد شجریان انجام داد و اشعار سعدی و حافظ را با آوازی ماندگار و خیلی هنرمندانه به خانه‌های مردم و بطن جامعه برد؛ این کاری است که از عهده اهالی فرهنگ و هنر برمی‌آید.

روز هشتم ماه رمضان

ای صاحب نعمت‌های فراوان!

یک دقیقه با خدا

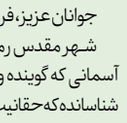

عبدالرحیم سعیدی راد
شاعر و پژوهشگر

آنقدر ما را در نعمت‌های شگفت و بی‌پایانت غرق کرده‌ای که اگر کارمان فقط شمارش این نعمات باشد، بازهم زمان کم می‌آوریم.
مثل این نعمت بزرگ که می‌توانم با تو حرف بزنم، نیایش کنم و شکرگزار باشم.
تو آنقدر کریمی که اگر با انبوهی از گناه به در خانه‌ات بیایم، آنها را می‌بخشی و حتی به ثواب تبدیل می‌کنی.
حالا به قول مولوی که می‌گوید: روزه اسبی است که با سرعت تو را به مقصد می‌رساند؛ در این ایستگاه هشتم ماه رمضان، سوار بر اسب روزه، به‌سمت تو می‌آیم، مرا بپذیر. همین

رمضان، ماهی برای آشنایی با کتاب خدا

ماه میهمانی خدا

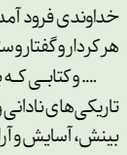

دکتر عباس ملکی
معاون سابق وزارت امور خارجه

آیت‌الله مصطفی ملکی (۱۳۶۲-۱۲۹۵)، یکی از روحانیون اخلاق گرا، دانشمند و فعال سیاسی در منطقه شمال تهران بود؛ رفتار نرم و پرجاذبه او در برخورد با مردم عادی و بخصوص جوانان مثال زدنی است. او در توسعه و بسط معارف اسلامی تلاش کرد و از او کتاب‌هایی چند در تفسیر قرآن و شرح احادیث باقی مانده است، در ادبیات نیز دستی داشت و دیوان اشعار او به تازگی از سوی انتشارات امیرکبیر چاپ شده است. ملکی از ابتدا در مسائل سیاسی و اجتماعی فعال بود و در جریان نهضت ملی شدن نفت پس از برگزاری تظاهرات و اعتراض دستگیر و زندانی شد، پس از آن در جریان مبارزات ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ تلاش کرد و از ۱۳۵۰ در شکل‌گیری نهضت اسلامی با مرکزیت مسجد همت تجریش همراه شد. او از مؤسسین اولیه جامعه روحانیت مبارز تهران بود و همواره در راهپیمایی‌ها و اعتراضات مردم در کنار آنان تلاش نمود. فرزند او مهندس علیرضا ملکی در جنگ تحمیلی عراق علیه ایران در عملیات خیبر در ۱۳۶۲ به شهادت رسید. متن زیر را مرحوم ملکی برای تشویق جوانان به استفاده از فضای معنوی ماه رمضان برای آشنایی با قرآن در ۱۳۴۷ نوشته است.

جوانان عزیز، فرزندان اسلام

شهر مقدس رمضان ماه نزول قرآن کریم است. آن کتاب سراپا اعجاز آسمانی که گوینده و آفریننده آن پروردگار دانا و توانا، آن را کتاب بی‌نظیری شناسانده که حقانیت و عظمتش تردیدناپذیر و پرورنده و رهبری کننده مردم پارسا و پاکیزه دامن و آنان که با داشتن تقوی واجد تمام فضائل اند می‌باشد.

.... و کتابی که محققاً جامعه بشریت را به راست‌ترین و استوارترین روش و راه راهنمایی کرده و مردم با ایمان و نکوکار و شایسته را به عظیم‌ترین پاداش بشارت می‌دهد.

.... و کتابی غالب و پیروز و پیشرو تمام ترقیات و تکامل انسانی که حقیقت آن را هیچگونه باطلی از هیچ جهت مشوب نخواهد ساخت و از نزد خداوندی فرود آمده که دانای به هر کردار و گفتار و ستوده در جمیع صفات و خصال است.

.... و کتابی که با شعاع حقایق و دقایق خود می‌تواند بشر را از تاریکی‌های نادانی و گمراهی، تیره روزی و ناامنی به ساحت وسیع دانش و بینش، آسایش و آرامش سوق دهد.

.... و کتابی که در آن از رازها و چگونگی تمام پدیده‌های جهان آفرینش پرده برداشته و سروش رحمت و مژده رستگاری ابدی برای گروندگان و پیروان خود می‌باشد.

آری، آن کتاب حیرت انگیز و مایه اعجاب صاحبان عقول و ضامن سعادت دو جهانی انسان، که آورنده عالیقدر آن پَیمبر بزرگوار اسلام آن را تنها پناهگاه ایمنی مسلمانان در تاریکی‌های بلایا و آشوب‌های گمراهی زا دانست و در لجه‌های مهیب و مهلک روزگار به چنگ زدن بر عاصمه آن دستور داد و آن را بهین رهنمای درخور پیروی برای نیل به خیرات دو دنیا معرفی کرد؛ آن را مفتاح تمام گنجینه‌های علوم و معراج همه آسمان‌های نشو و ارتقا و رمز تسخیر جهان طبیعت و زمام انقیاد جمیع کرات و کهکشان‌ها و مشعلدار کاروان مدنیت در تمام قرون و اعصار شناساند؛ آن را خزانه‌ای فناناپذیر از جواهر ذیقیمت فنون برای همیشه بشریت خواند. کتابی بزرگ که نبی گرامی اسلام بعد از قریب یک ربع قرن تحمل مصایب در راه تلقی و ابلاغ آن در آخرین آنات زندگی پرافتخار خود، آخرین تجلیات وحی را به صورت جملاتی بر سبیل توصیه وسفارش درباره آن بر مسلمانان ارائه فرمود و آن را ثقل اکبر نامید و رشته کشیده شده از آسمان عزت حق به سوی بندگان. آن را همتا و همدوش با عترت هادیه خویش به مثابه دو انگشت سبابه گران مایه‌ترین چیزی قرار داد که برای امت باقی و به آنها ودیعه داده و آنان را با تأکید تمام گوشزد نمود که با تمسک به آن دو روی گمراهی و انحراف را هرگز نخواهند دید.

کتابی در حقیقت بی‌مثال که دومین شخصیت اسلام رهبر متقین و سرور مؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام سرسپرده‌ترین افراد به پیشگاه مکتب دین، با بیان شیوا و رسای خود قرآن را ناصحی امین و رهبری شایسته و سخنگویی راست گفتار و مبلغی درست کردار تعریف نموده و آن را همنشینی داند که کسی از همنشینی آن جز با افزایش در هدایت و ارشاد و جز کاهش در کوری و ضلال بر خواهد ساخت. او قرآن را کتابی می‌داند که دارنده و داننده آن را بی‌نیاز از همه چیز دانسته و دست تهی از آن را واجد هیچ چیز نشناسد. بشر را پس از این کتاب به چیزی احتیاج نماند و بدون این کتاب به هیچ چیز رفع احتیاج نتواند، آن را برای هر درد درمان و برای هر درمانده یار و سامان خواند.

و هم اوست که می‌فرماید: مردم آگاه باشید. هر کشت کننده‌ای در عاقبت عمل و کشت خود گرفتار است، مگر کشتکاران قرآن. پس شما از آنان باشید و پیروی از آن کنید و آن را راهنمای خود به سوی خدا و خشنودی او قرار داده و از آن به صلاح حال و انجام خود اندرز گیرید و اندیشه‌های خود را که به خلاف قرآن می‌یابید به نارسایی متهم کرده و به آنها در گفتار و کردارتان اعتماد ننمایید؛ خواهش‌ها و هواهای خود را در برابر قرآن، خائن به خود شمارید و بدانید که قرآن وحی الهی است و در آن خطا و اشتباه راه نیست؛ اگر آن را چون چراغی فراراه خود گیرید، از لغزش در پرتگاه‌های آرای ناسنجیده خود در امان خواهید ماند.

نه به محدودیت غربالگری ژنتیکی

ماجرا
شهروند مجازی
یگانه خدامی

طرح مجلس برای محدودیت غربالگری ژنتیک موافقان و مخالفان زیادی داشته است. محمد شریعتمداری وزیر کار در توئیتر نوشت: «با تصویب آن بخش از «طرح جوانی جمعیت» مجلس شورای اسلامی که محدود کردن غربالگری ژنتیک را درپی دارد مخالفیم. اعتراض خود را بر مبنای نظرات سازمان بهزیستی برای استمداد فوری از شورای نگهبان به آن شورا فرستادیم. با انجام این غربالگری تاکنون از تولد ۷۳۰۰ نوزاد دارای معلولیت جلوگیری شده.»

مخالفان این طرح در شبکه‌های اجتماعی هم زیاد هستند: «رضایت به تولد جنینی که قراره زندگی پر از رنج و عذاب تجربه کنه، یعنی شکنجه بچه و والد! یه بچه سالم تب می‌کنه مادر و پدرش می‌میرن و زنده میشن، دیگه اگر نقص ژنتیکی داشته باشه، چه جهنمی درست میشه! از هر طرف رنج و عذابه»، «به دنیا آوردن کودک بیمار، تحمیل رنج ابدی به اون خانواده و کودک هست. حذف غربالگری نیازمندان را قطعاً بیش از پیش درگیر فقر و فلاکت می‌کنه»، «از ۷۰ هزار مورد فعلاً حدود ۹ هزار مورد شناسایی و قانونی سقط می‌شوند. بعضی موارد با روش‌های بالینی (نه تحقیقاتی) قابل شناسایی نیستند یا هزینه شناسایی سنگینه. بعضی موارد هم خانواده‌ها بموقع برای مشاوره قبل از ازدواج، قبل و حین بارداری مراجعه نمی‌کنند»، «شکی ندارم که یه عده تو این کشور نشستن و فکر می‌کنن که چه چیز خوب و به درد بخوری وجود داره تا اونو خراب کنن. آخه به آزمایش های غربالگری ژنتیکی چکار دارید که محدودش می‌کنین؟»، «اگر می‌خواین جمعیت زیاد بشه با منع غربالگری و سخت کردن سقط درمانی فقط مملکتو به فنا میدین. شما شرایط اقتصادی رو بهبود بده، سیستم آموزش رو سامان بده، سطح رفاه عمومی رو بالاتر ببر ملت خودشون ۴تا۴تا بچه میارن»، «ای کاش افکار عمومی کنار دغدغه‌های لایک‌خور و باب‌روز، به این مسائل عمیق و جدی هم توجه کند. اعتراض کند و حساسیت را بالا ببرد تا مانع تصمیم و سیاستگذاری نادرست شود. داشتن فرزند معلول رنجی ابدی برای مادر و پدر و فرزند است.»، «غربالگری ژنتیک یک ضرورت است تا از رنج مادر و کودک کم شود. کاش قبل از هرگونه محدودیت موضوع غربالگری ژنتیک به حالت قبل برگردد. برای جامعه آینده جمعیت بالا با انسان‌هایی ناتوان و معلول نخواهیم.»

سعدی، حافظ و دیگران

ضدآفتاب مرغوب

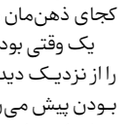

بهاءالدین مرشدی
داستان‌نویس

چند وقت پیش بود که یک نمایش عروسکی سیاه دیدم که درباره حضور سعدی بود در جزیره کیش. ماجرا هم این‌طور بود که سعدی و کریستف کلمب بر سر دختری از اهالی کیش رقابت می‌کردند و در نهایت هم پیروز میدان راوی قصه بود که دل دختر بازرگان را ربود و از دنیای واقعی به دنیای عروسک‌ها رفت و راوی زندگی تازه‌ای آغاز کرد. همان وقت بعد از دیدن نمایش بود که رفتار مدیران با این اثر برایم جالب شد. همه‌شان یک‌جور مانده بودند که چطور می‌شود با سعدی شوخی کرد؟ اما اثر آنقدر لطیف با سعدی شوخی کرده بود که رقصیدن او در میان عروسک‌ها هم جذاب شده بود. انگار که یک فرد عادی باشد که دلش در پی کسی افتاده و حالا دارد برای عشق تلاش می‌کند. حالا این مطلب را گفتم که به روز سعدی برسم که امروز است. درست در یکم اردیبهشت وقتی هوا دیگر دارد بهاری بودن خودش را به رخ می‌کشد. البته بهاری بودنش در قدیم‌هایی که باران بیش‌تر می‌آمد بیش‌تر رخ می‌نمود. اما حقیقتاً می‌شود با سعدی شوخی کرد یا با حافظ و دیگرانی چون فردوسی و عطار و خیام؟ شما اگر با شوخی با این دوستان روبه‌رو بشوید چه کار می‌کنید؟ واکنش‌تان راجع به آنها چیست؟ وقتی کلمه مفاخر فرهنگی را به کار می‌بریم این شاعران را کجای ذهن‌مان می‌نشانیم؟

یک وقتی بود که اپرای عروسکی سعدی را از نزدیک دیدم. همه چیز در همان فاخر بودن پیش می‌رفت. حتی دوستی می‌گفت چطور است این عروسک‌های به این کوچکی اینقدر با ابهت هستند؟ من هم گفتم یکی از دلایلش نوع نورپردازی است. او هم گفت خب پس جوری روی خودمان نورپردازی کنیم که با ابهت به نظر بیاییم. اما حقیقتاً سعدی با ابهت است. نه در تصویری که از او سراغ داریم بلکه در شعرها و حکایت‌هایی است که از سعدی می‌خوانیم. وقتی پند و اندرز می‌دهد و وقتی عاشقانه‌هایش را رو می‌کند و حتی وقتی هزل می‌گوید هم با ابهت است. اما فکر می‌کنید سعدی در زمان زندگی‌اش این‌طور با ابهت به نظر می‌آمده؟

نمی‌توان پاسخ صریحی به این پرسش بدهم اما وقتی به حافظ و سعدی و دیگران نگاه می‌کنیم می‌شود تصور کرد که آنها چطور آدم‌هایی بوده‌اند. اگر حافظ کنایه می‌زده سعدی رک حرفش را می‌گفته. خیام بی‌خیالی‌ای چاشنی زندگی‌اش بوده و فکر می‌کنم با عطار نمی‌شده شوخی زیادی کرد و فردوسی هم که شأنش اجل بر این چیزهاست. حتی اگر شوخی‌ای می‌خواسته بکند خیلی فاخر شوخی می‌کرده. همه اینها تخیل‌های بی‌پایه هستند. اصلاً تخیل خیلی وقت‌ها بی‌پایه است. نمی‌شود بعضی وقت‌ها برای تخیل چارچوب ایجاد کرد. این است که اگر بخواهم خیلی تخیل به کار ببرم اصلاً سعدی را جزو مفاخر حساب نمی‌کنم. او را مثل دوست شاعری می‌بینم که همیشه در سفر است و هر روز صفحه اینستاگرامش را به روز می‌کند و توئیت می‌زند و از جذابیت‌های سفر می‌گوید و این روزها هم در مباحث سیاسی در کلاب‌هاوس شرکت می‌کند. هنوز صفحه قدیمی فیس‌بوکش را به روز می‌کند و به آن وفادار است. شعرهایش را به اشتراک می‌گذارد و با دیگران تعامل می‌کند و اهل معاشرت است. او از آن دست رفیق‌هایی است که در بزم‌های شبانه قبل از این ویروس یکی از میهمان‌های اصلی بوده که همه را می‌خنداند. به گمان من تصویری که در عکس‌ها از سعدی می‌بینیم غریب‌ترین تصویری است که می‌شود از او در ذهن داشت.

یکبار دیگر سقراط

پیشنهاد

در تحریریه روزنامه «انقلاب»، درباره بستن صفحه اول و انتخاب تیتر روزنامه فردا، کشمکش و بحث و جدلی برپاست؛ در حالی که همه سر انتخاب یکی از چند تیتر پیشنهادی تردید دارند و نمی‌توانند به توافق برسند، ناگهان، خبرنگاری وارد می‌شود و خبری باورنکردنی و شگفتی‌آور را به آنها اطلاع می‌دهد: «تا سه روز دیگر، دادگاه تجدیدنظر سقراط، فیلسوف مشهور یونانی، در آتن برگزار خواهد شد.» این موضوع «دومین محاکمه سقراط» است نمایشنامه‌ای که آلن بدیو نوشته و محمدرضا خاکی ترجمه کرده و نشر روزبهان آن را منتشر کرده است.

در واقع این فیلسوف معاصر فرانسوی معتقد است، سقراط فیلسوفی است که تمام سنت روشنفکری غرب او را به نحوه مرگ و همچنین مقاومت و پایداری‌اش در التزام به قانون می‌شناسد. بدیو در این نمایشنامه دومین محاکمه سقراط را در نمایشی جذاب، پرمعنا و پر از طنز روایت می‌کند. چند سال پیش زمانی که یونان دچار بحران اقتصادی بود، مرکز فرهنگی و هنری اوناسیس آتن با دعوت از تنی چند از حقوقدانان بین‌المللی دادگاه محاکمه مجدد سقراط را به طور نمادین برگزار کرد. سقراط در این دادگاه پس از دو هزار و ۴۰۰ سال از اتهاماتش تبرئه شد. مسأله اصلی این بود که سقراط در آن دادگاه در یونان باستان به هیچ عنوان نباید محکوم می‌شد، بلکه دادگاه باید به او حق تجدید محاکمه می‌داد و این انجام نشد.

برگزاری این دادگاه دستمایه‌ای برای نگارش نمایشنامه «دومین محاکمه سقراط» توسط آلن بدیو شد. پرسوناژهای این نمایشنامه برخی تاریخی و برخی از شخصیت‌های معاصرند و خود سقراط نیز در پایان نمایش به دادگاه می‌آید.

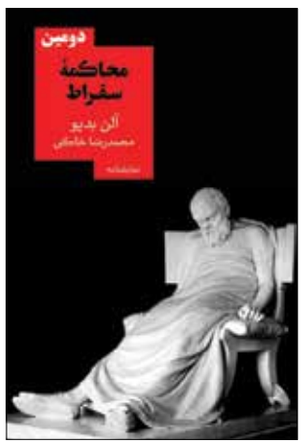

جناب آقای
دکتر غلامرضا امین رفتاری
با نهایت تأسف مصیبت وارده را تسلیت عرض می‌نماییم.
مهندسین مشاور پل‌رود

عکس نوشت

امروز روز سعدی است. شاعر شیرین سخن ایران که آرامگاهش را در شیراز با نام سعدیه می‌شناسید. آرامگاه سعدی خانقاهی در شیراز بوده که سعدی اواخر عمر خود را در آن سپری کرد و پس از فوت در همان جا به خاک سپرده شد. تا سال‌ها پس از مرگ سعدی هیچ آرامگاهی در این مکان بنا نشده بود تا اینکه در قرن هفتم و توسط شخصی به نام اباقاخان مقبره‌ای در خانقاه برای بزرگداشت سعدی بنا می‌شود.
جالب است بدانید که ابن بطوطه گزارشی از آرامگاه سعدی را در نوشته‌های خود آورده است. طبق این گزارش در آن زمان بازدیدکنندگان لباس‌های خود را در حوض آرامگاه شست و شو می‌دادند چرا که به اعتقاد آنها آب درون حوضچه شفابخش بوده است.

طراوت گل را جاودانه کنیم
با هدایا و نذورات و سفارش گل‌های همیشه بهار برای مجالس ترحیم یتیمان را از رنج و پریشانی برهانیم.
موسسه خیریه حضرت فاطمه زهرا(س)
شماره ثبت ۸۳۶۹ تاسیس ۱۳۶۸
دفتر مرکزی میدان نیاوران: ۲-۲۲۸۲۴۳۷۱
سفارش تاج گل ۲-۲۶۳۰۰۲۰۱ همراه ۰۹۱۲-۳۵۸۲۷۱۲
www.Fatemehzahra.org سامانه پیام کوتاه ۲۰۰۰۴۷۵